

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 lipca 2020 r. – Komisja Europejska / Irlandia**(Sprawa C-550/18) ⁽¹⁾****[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 258 TFUE – Zapobieganie wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu – Dyrektywa (UE) 2015/849 – Brak transpozycji lub poinformowania o przepisach transponujących – Artykuł 260 ust. 3 TFUE – Żądanie zasądzenia zapłaty w formie ryczałtu]**

(2020/C 297/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Scharf, L. Flynn i G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia (przedstawiciele: G. Hodge, M. Browne i A. Joyce, pełnomocnicy, wspierani przez G. Gilmore, BL, i P. McGarry'ego, SC)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: Republika Estońska (przedstawiciel: N. Grünberg, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: A.-L. Desjonquères, B. Fodda i J.-L. Carré, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując do dnia upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii z dnia 8 marca 2018 r., wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE, a w konsekwencji nie informując o tych środkach Komisji Europejskiej, Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 67 dyrektywy 2015/849.
- 2) Od Irlandii zasądza się zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej ryczałtu w wysokości 2 000 000 EUR.
- 3) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 4) Republika Estońska i Republika Francuska ponoszą własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 436 z 3.12.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lipca 2020 r. – Nexans France SAS, Nexans SA / Komisja Europejska**(Sprawa C-606/18 P) ⁽¹⁾****[Odwołanie – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Europejski rynek podziemnych i podmorskich kabli elektrycznych – Podział rynku w ramach projektów – Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 – Artykuł 20 – Kompetencje Komisji w zakresie kontroli w postępowaniu antymonopolowym – Uprawnienie do kopiowania danych bez ich uprzedniego sprawdzenia i do ich późniejszego badania w pomieszczeniach Komisji – Grzywny – Nieograniczone prawo orzekania]**

(2020/C 297/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Nexans France SAS, Nexans SA (przedstawiciele: G. Forwood, avocate, M. Powell i A. Rogers, solicitors)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin i F. Castilla Contreras, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Nexans France SAS i Nexans SA zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – AFMB Ltd i in. / Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Sprawa C-610/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Pracownicy migrujący – Zabezpieczenie społeczne – Właściwe ustawodawstwo – Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 – Artykuł 14 pkt 2 lit. a) – Pojęcie „osoby, która stanowi część personelu drogowego przedsiębiorstwa” – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 13 ust. 1 lit. b) – Pojęcie „pracodawcy” – Kierowcy samochodów ciężarowych normalnie wykonujący pracę najemną w dwóch lub w kilku państwach członkowskich lub państwach Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – Kierowcy samochodów ciężarowych, którzy zawarli umowę o pracę z przedsiębiorstwem, ale podlegają faktycznemu kierownictwu innego przedsiębiorstwa mającego siedzibę w państwie członkowskim zamieszkania tych kierowców – Określenie przedsiębiorstwa posiadającego status „pracodawcy”]

(2020/C 297/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AFMB Ltd i in.

Strona pozwana: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Sentencja

Artykuł 14 pkt 2 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 631/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r., i art. 13 ust. 1 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 465/2012 z dnia 22 maja 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że pracodawcą obsługującego transport międzynarodowy kierowcy samochodu ciężarowego, w rozumieniu tych przepisów, jest przedsiębiorstwo, które sprawuje faktyczne kierownictwo nad tym kierowcą samochodu ciężarowego, ponosi w rzeczywistości odpowiednie koszty wynagrodzenia i jest faktycznie uprawnione do zwolnienia tego kierowcy, a nie przedsiębiorstwo, z którym wspomniany kierowca samochodu ciężarowego zawarł umowę o pracę i które jest formalnie wskazane w tej umowie jako pracodawca tegoż kierowcy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 455 z 17.12.2018.